WEEKBLAD
BELGIE: 6 FR.

19 APRIL 1956. - Nr 289
6de JAAR — 20 BLADZ.

Het blad voor kleine en grote kinderen

Mickey magazine

WALT DISNEY

Mickey's Club

★ KORRESPONDENTEN ★

— **HERMANS Emmy, Bomstraat 14, Antwerpen (België),** 14 jaar oud, zou graag korresponderen met een meisje in Limburg.

— **ROTTIERS Walter, Mechelse Steenweg 88, Keerbergen (België),** wenst briefwisselend in kontakt te komen met vlaamse jongens van 11 tot 14 jaar.

— **VANDERHEYDEN Greta, Ulfort 159, Beringen-Mijnen (België),** wacht post in van 10-jarige meisjes in West-Vlaanderen.

— **TERRIER Annie, Stadenstraat 58, Roeselare (België),** 13 jaar oud, verlangt met vlaamse meisjes van haar leeftijd te korresponderen.

MICKEY ROEPT OP...

HALLO! hallo! mijn beste jongens en meisjes, jullie hebben me talrijk geschreven om me te vertellen, dat de plaatjes « Zo is het leven » — onderverstaan : bij de dieren — zeer in jullie smaak vallen en om er, zo mogelijk, twee in elk nummer te laten verschijnen.

Ik weet niet hoe ver de serie plaatjes reikt, maar om jullie een plezier te doen, heb ik bekomen, dat er in dit nummer twee dergelijke plaatjes verschijnen, één op deze bladzijde (waardoor de Brievenbus jammer genoeg moet verschoven worden) en één op pagina 19 van dit nummer.

Ik kan jullie trouwens vertellen, dat er buitengewone verhalen in voorbereiding zijn, waaronder een nieuw spannend verhaal met Davy Crockett.

In elk geval wordt steeds voor afwisseling gezorgd, zodat alle lezers op tijd en stond de avonturen kunnen volgen van de Disney-held die bij hen de voorkeur heeft : DONALD, PLUTO, WOLFJE, DINGO, OMA DUCK, etc. Akkoord?

Mickey

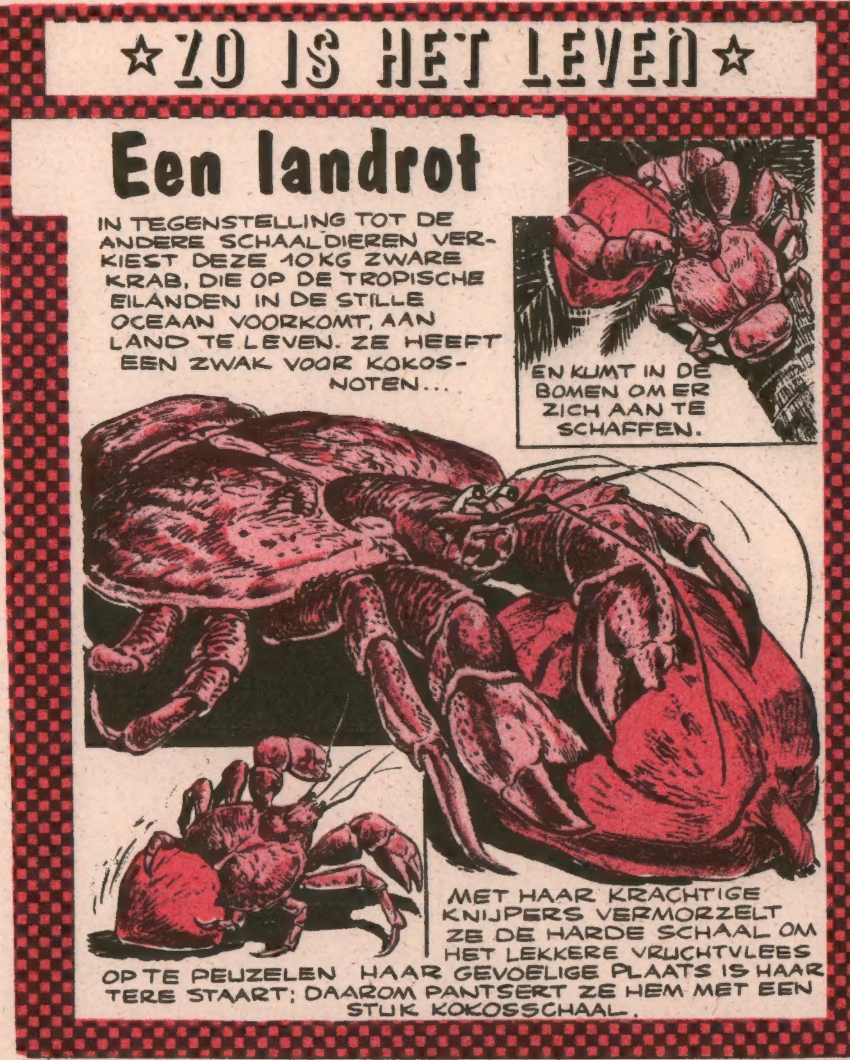

Ruilhoek

— **HENDERIKX Robert, Botermarkt 14, Mechelen,** ruilt prentjes allerlei voor H.-punten en Atl. Legers.

— **TOELEN Greta, Tervurensteenweg 222, Hofstade (Brabant),** wenst 15 K.-punten en 24 chromo's te ruilen voor A.-punten.

— **VAN DE BOGAARDT Gerie, Wipstrikkerallée 106, Zwolle (Nederland),** ruilt Flip en Flap (1 en 2), sigarenbandjes en mooie plaatjes tegen postzegels.

— **BOVRI Alfons, Rilroheide 28B, Dworp,** ruilt A.- en H.-punten, ook zegels van Belgisch Kongo, tegen K.-punten.

— **ELST Frans, Leugenberg 146, Ekeren,** ruilt A.-, H.-, So.-punten tegen Atl. Legers.

— **DE MEERSMAN André, Kattebroeckstraat 158, Dilbeek,** ruilt briefjes « V. q.r. », Lib.-, An.-, So.-punten en autoprentjes J.-, te-K.-punten, 3 M.-puzzles en V.-omslagen.

— **GORDTS Frans, Drabstraat 128, Kontich,** vraagt A.-omslagen in ruil voor L.-punten.

— **GIELEN Jean en MAGIS Jean-Claude, Zeedijk 250, Hydro Kamer 43, Mariakerke-Oostende,** wachten K.-, H.-, A.-, L.-, Ha.-punten en K.-omslagen in van lezertjes die hun tijdens hun lang sanatoriumverblijf willen helpen.

BRIEVENBUS IN N° 290

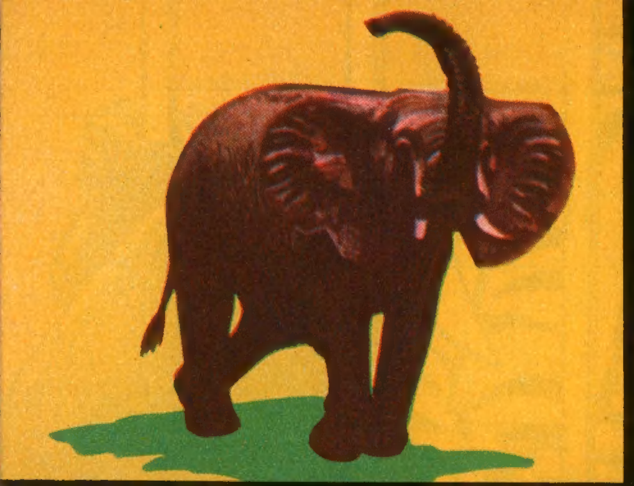

In het hart van het zwarte kontinent

ZWART Afrika is stiller geworden... De tamtams roepen de negerstammen niet meer op voor een bloedige broederoorlog... De beschaving heeft de strijdlans gebroken... En toch is de afrikaanse bodem als voorheen; de zon verschroeit er het gras der savanne; de krokodillen doen hun middagdutje op de oevers der rivieren, maar houden een oog in het zeil om de prooi; de bevallige antilopen, steeds waaks op alle gevaren, springen door de grasvlakte; de olifanten trompetten er telkens wanneer de vijand opdaagt... In deze wereld van wilde dieren gaat de strijd om den brode voortdurend door...

In dit primitieve koninkrijk is de afrikaanse leeuw nog steeds de onbetwiste meester. Zijn ontembare moed, zijn hovaardige trots, zijn schier ridderlijke houding en manieren, alles in hem verraadt de geboren koning. Walt Disney heeft zijn geschiedenis in beeld gebracht en « Mickey Magazine » zal volgende week reeds het eerste deel publiceren van

De Afrikaanse Leeuw,

een spannende reportage over de koninklijke leeuw SIMBA en de andere wilde dieren van de grasvlakte.

BLANKEDRIEN

OP een avond — we kwamen van Rangoon — werd onze cargo door een orkaan bedreigd en gedwongen in de baai van Martaban een schuilplaats te zoeken. De orkaan liet ons evenwel links liggen en ging verwoesting zaaien in de buurt van Malakka. Doorheen een smalle junglestrook zag men in de verte de bespottelijke dakjes van enkele pagoden, wat erop wees, dat daar een dorpje lag.

We lieten de jol te water en langs een smal pad trok ik er op uit om gevogelte, vis en, zo mogelijk, buffelmelk te kopen.

Toen ik met enkele versgeslachte rode eenden, bengelend op mijn rug, terugkeerde, ontmoette ik een tijger. Hij snoof de geur van het verse eendebloed op en gromde. Ik schold hem de huid vol, wel wetend, dat mijn verdedigingsmiddelen zich bij verwensingen beperkten. Het wilde dier zag er uitgemergeld uit in zijn schurftige pels.

Mijn tijger snoof echter minachtend, alsof ik een te taaie brok voor hem was, niesde en verdween in het hoge gras om niet meer op te duiken.

Sindsdien dacht ik, dat ik taboe voor de tijgers was. Ik hechtte geen geloof meer aan de spreekwoordelijke wreedheid van deze wilde dieren. Om die reden aanvaarde ik twee jaar later een baantjè van kooijongen bij Cassegrain.

Cassegrain was een beste kerel, die van kermis tot kermis trok met een dressuurnummer van wilde dieren. Toen we Toulouse verlieten begon de tegenslag. Onze leeuw Kampioen vatte kou, hoestte dat de stukken in het rond vlogen en weigerde alle voedsel. De lekkerste brokjes bleven onaangeroerd in zijn kooi hangen.

Met zieke dieren kan men nu eenmaal niet optreden. Tot overmaat van ramp weigerde de leeuwin Griet in afwezigheid van Kampioen haar toeren uit te voeren. Koppig bleef ze in het midden van de kooi liggen grommen, de tanden blekkerend en met de staart zwaaiend.

Cassegrain beschikte nog alleen over een bruine beer, die uitblonk door zijn domheid en zijn vraatzucht, en die zijn tijd doorbracht met slapen. Was hij goed geluimd — hetgeen zelden het geval was — dan verwaardigde hij zich de tamboer te slaan. Dit is natuurlijk niet van aard om een betalend publiek tevreden te stellen, vooral niet als men wist, dat Ladislas — zo heette dat bruintje — zijn trommelstokken soms de toeschouwers naar het hoofd gooide.

In Toulouse deed hij het weer en trof er een kindermeisje mee in het oog. Cassegrain moest een hoge schadevergoeding betalen en verkocht Ladislas voor een prikje.

Rond die tijd ging een konkurrerend cirkus aan zijn slechte zaken ten onder en stelde een Bengaalse tijger te koop, die volgens de verkoper zeer goed gedresseerd was. Cassegrain schraapte zijn laatste centjes samen, leende een sommetje van Sepol, de man met de kameelvoeten, en kocht de tijger.

— Wie zal ermee werken? vroeg de verkoper.

Cassegrain had nooit een tijger getemd en kwam er rond voor uit. Maar ik had hem vroeger mijn avontuur van Martaban verteld. Vriendschappelijk tikte hij me op de schouder en antwoordde :

— Johnny zal 't doen ! Deze kerel kent die knapen als niet een !

In mijn jeugdige overmoed nam ik het voorstel aan. De verkoper drukte me tevreden de hand, stak Cassegrain's geld op zak en sprak tot me :

— Zoals je ziet, Johnny, krijg ik niet veel voor mijn tijger. Het gebruik wil, dat na een dergelijke koop, aan de nieuwe temmer een geschenk gegeven wordt. Geld kan ik je niet geven. Maar wat denk je van deze sprekende ekster? Ze kalt als Brugman en misschien kun je ze vroeg of laat aan een of andere teetante verkopen.

Zo werd ik eigenaar van Blankedrien, een raaskallende, rumoerige, dievende maar zeer plezierige vogel. Ondanks haar onhebbelijk karakter waren we na enkele dagen beste maatjes.

Cassegrain sloeg zijn tent te Cahors op. De mensen van deze stad houden erg veel van foorspektakel en de aankondiging van het dressuurnummer met de « wrede tijger Fakir » deed de tent vollopen.

— Vooruit, jongen ! zei me de baas. Maak er eens wat ongewoons van! We hebben er alles bij te winnen. Voor een kerel die jungletijgers de wijk doet nemen is zo'n cirkusnummer kinderspel.

Het nummer met Fakir bestond er voor de tijger in op een taboeret in evenwicht te blijven, een pistool af te schieten, enkele passen te dansen en tenslotte mij eens vriendelijk te komen aaien !

Eerst traden er enkele afgerichte honden op, die een kort stukje speelden; volgden dan vier haantjes, die op de tonen van een horlepijp dansten. Toen was het de beurt aan een armzalige chimpansee, die een pijpje rookte en een kaartje legde. Het publiek applaudiseerde wel, maar het was duidelijk, dat het met spanning het optreden van de tijger afwachtte.

Eindelijk kwam Fakir de piste binnen. Hij was reusachtig. Zijn gestreepte pels zag eruit als een vorstelijke staatsiemantel. Onder zijn laag voorhoofd glinsterden twee groene vlamogen. Met gemeten pas liep hij in de kooi rond, stootte met een voorpoot het taboeret aan en ging dan liggen.

Met de zweep in de hand stond ik Fakir te bekijken, terwijl ik terugdacht aan die andere tijger in de jungle bij Rangoon.

Er was geen vergelijking mogelijk.

— Vooruit, Johnny, fluisterde Cassegrain me toe. Maak van dit nummer een knal !

Ik stootte het kooihek open... en stond tegenover de reus.

Fakir bleef onbeweeglijk liggen, maar ik zag een verwonderde blik in zijn ogen. Een verwondering die ik trouwens dadelijk begreep : hij herkende in mij zijn gewone temmer niet en ontving me alles behalve vriendelijk.

— Recht, Fakir !

Fakir kromp ineen, drukte zich tegen de grond en begon vervaarlijk met de staart te slaan.

— Recht !

Zijn vreselijke, uitdrukkingloze ogen verlieten de mijne geen sekonde; hij beefde van woede over zijn ganse lichaam.

Een minuut ging voorbij, dan nog een. Een gemompel steeg uit de toeschouwers op, niet omdat de ongehoorzaamheid van de tijger hen teleurstelde, maar omdat ze het naderende drama aanvoelden.

Achter mij hoorde ik Cassegrain een angstkreet onderdrukken.

Plots gromde het monster nijdig en kromde de rug voor de sprong. Ik hoorde het geklik van de spanveer van een pistool: wanhopig van angst maakte Cassegrain zich klaar om te schieten.

Maar de sprong kwam niet...

Een schelle stem gilde eensklaps :

— Recht, Fakir ! Rechtstaan jongen ! Recht, zeg ik !

Eerst geloofde ik aan een mirakel : Fakir keerde zich vlug om, sprong gezwind op het taboeret, trok het touwtje van het pistool over, danste enkele passen op het geroffel van de tamboerijn en kwam me dan zijn geweldige kop toesteken om gestreeld te worden.

Het nummer was geëindigd en Fakir schreed met gemeten pas naar zijn kooi waar hij zich rustig neerstreek.

Een oorverdovend applaus viel mij te beurt en Cassegrain drukte me wenend van geluk in zijn armen.

Toen pas zag ik op een dwarsstok van de tent Blankedrien zitten; de ekster pluisde zich rustig. Ik begreep dat zij mij het leven gered had door Fakir de hem vertrouwde bevelen te geven en zelfs het geluid van de tamboerijn na te bootsen. Zij kende immers Fakir's nummer glad van buiten van toen zij samen in het andere cirkus werkten.

Sindsdien ben ik nooit meer in de kooi getreden tijdens Fakir's nummer.

Blankedrien, die natuurlijk flink vertroeteld werd, gelastte zich voortaan met de rol van temmer.

Het optreden won aan originaliteit en bij 't natellen van de kas zat vadertje Cassegrain zich iedere avond vergenoegd in de handen te wrijven.

John FLANDERS.

De DENKBEELDIGE GALERIJ

Pablo Ruiz Picasso

BUSTE VÓÓR HET VENSTER

In de Denkbeeldige Galerij der familie Duck hangt een schihlderij waar mijn kozijn Jean-Paul Leducque erg fier op is. Nu moet ik je vertellen, dat mijn frans kozijntje erg oploopt met de moderne kunst. Voor hem is een abstrakt of kubistisch doek de hoogste schilderkunst en hij kijkt met misprijzen neer op mensen, die een Rubens of Rembrandt mooi vinden. Jean-Paul houdt mordicus staande, dat dit bewust schihlderij van de hand van Pablo Picasso is, en dat het een portret van mij is. Ik kan me niet herinneren ooit voor deze beroemde schilder geposeerd te hebben, tenzij dan tijdens de « dolle feria » van Sevilla. Ik geef toe, dat ik toen te veel koppige spaanse wijn geslurpt had. Trouwens, Jean-Paul wijst erop, dat het doek « De moderne Kwak » getiteld is. En het is duidelijk dat « kwak » verband heeft met eenden. « En eend, dat ben je toch, pas vrai ? », zegt-ie gevat ! Mensen die het kunnen weten, beweren dat Picasso de grootste spaanse schilder is sinds Goya. Pablo Ruiz Picasso werd geboren te Malaga in 1881. In 1901 kwam hij naar Parijs, waar hij erg beïnvloed werd door Toulouse-Lautrec. Verolgens ging hij in een zeer persoonlijke stijl schilderen, die men zijn « blauwe periode » noemt.

Met Juan Gris et Georges Braque ontwikkelt Picasso de schilderstijl die men het kubisme noemt. Deze revolutionaire kunstvorm werd geïnspireerd door Cézanne. De kubisten gebruiken geen perspektief, alles wordt vlak geschilderd. In het voorbeeld (Vrouw bij het venster), dat we hier afdrukken, zie je hoe de kubisten te werk gaan : het kooitje, de daken, de vrouw en de plant bevinden zich op hetzelfde plan. Dit schilderij hangt nu in de « Galerie Louise Leiris ».

Picasso heeft sindsdien erg geëvolueerd, maar is steeds aan zekere karakteristieken van het kubisme trouw gebleven. Hij onderging vele invloeden : de beeldhouwkunst der negers inspireerde hem doeken vol brutale uitdrukkingskracht. Tijdens de burgeroorlog in Spanje schihlderde hij een meesterwerk, « Guernica », waarin hij de vreedheid van de mens in oorlogstijd aan de kaak stelt.

Bij het schrijven van dit « galerijtje » heb ik mijn portret nog eens goed bekeken. En ik vraag mij af, WIE er die bewuste feestdag te Sevilla te diep in de kan gekeken had : de schilder van dit meesterwerk of ikzelf ?

Donald

Hiernaast :

MODERNE « KWAK »

BIJEENKOMST in het regenboog EILAND

KORTE INHOUD

Donald bezit een kaart waarop de ligging van een schat is aangegeven in het Regenboog Eiland. Hij bouwt zich een onderzeeër en vaart met zijn neefjes uit ter ontdekking van de schat. Jeremias is hun achterna gevaren en ontscheept enkele ogenblikken later in het eiland. De oude vrek wordt echter door wilden gevangengenomen.

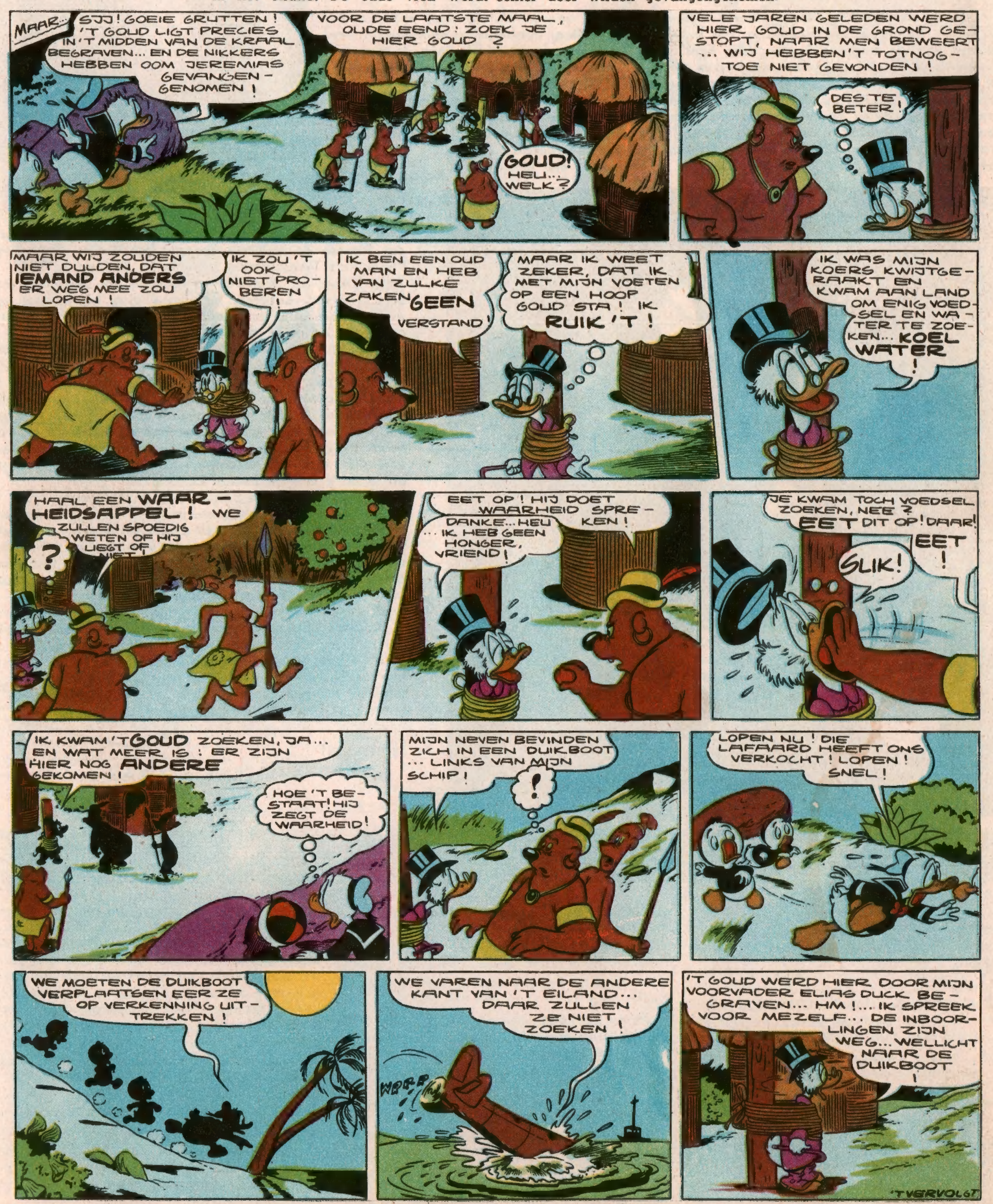

VOLGENDE DONDERDAG **JEREMIAS BELOOFT KOEIEN MET GOUDEN HORENS!**

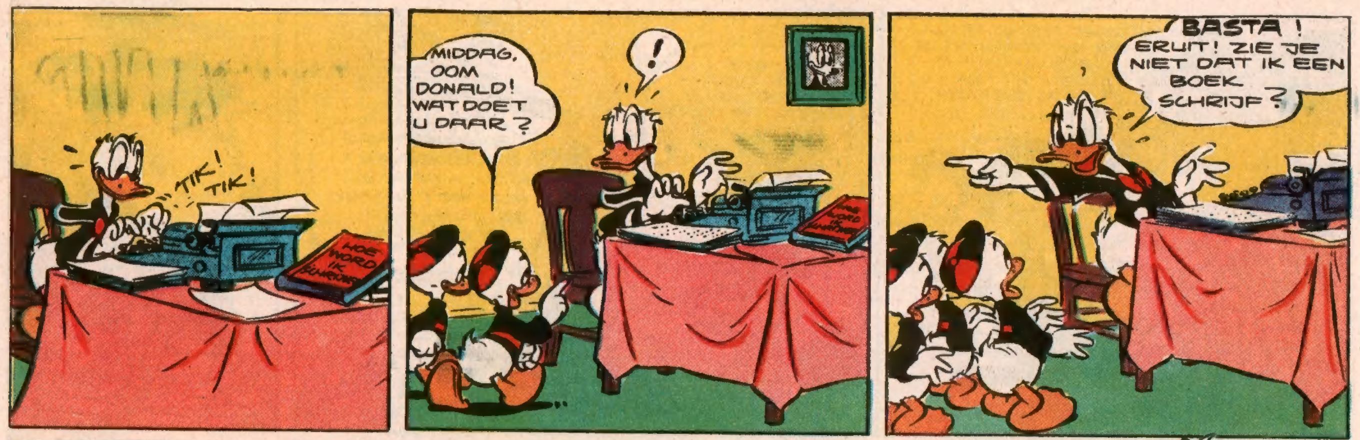

DONALD WIL GELEZEN ZIJN

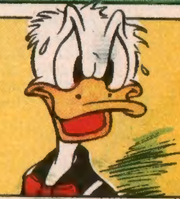

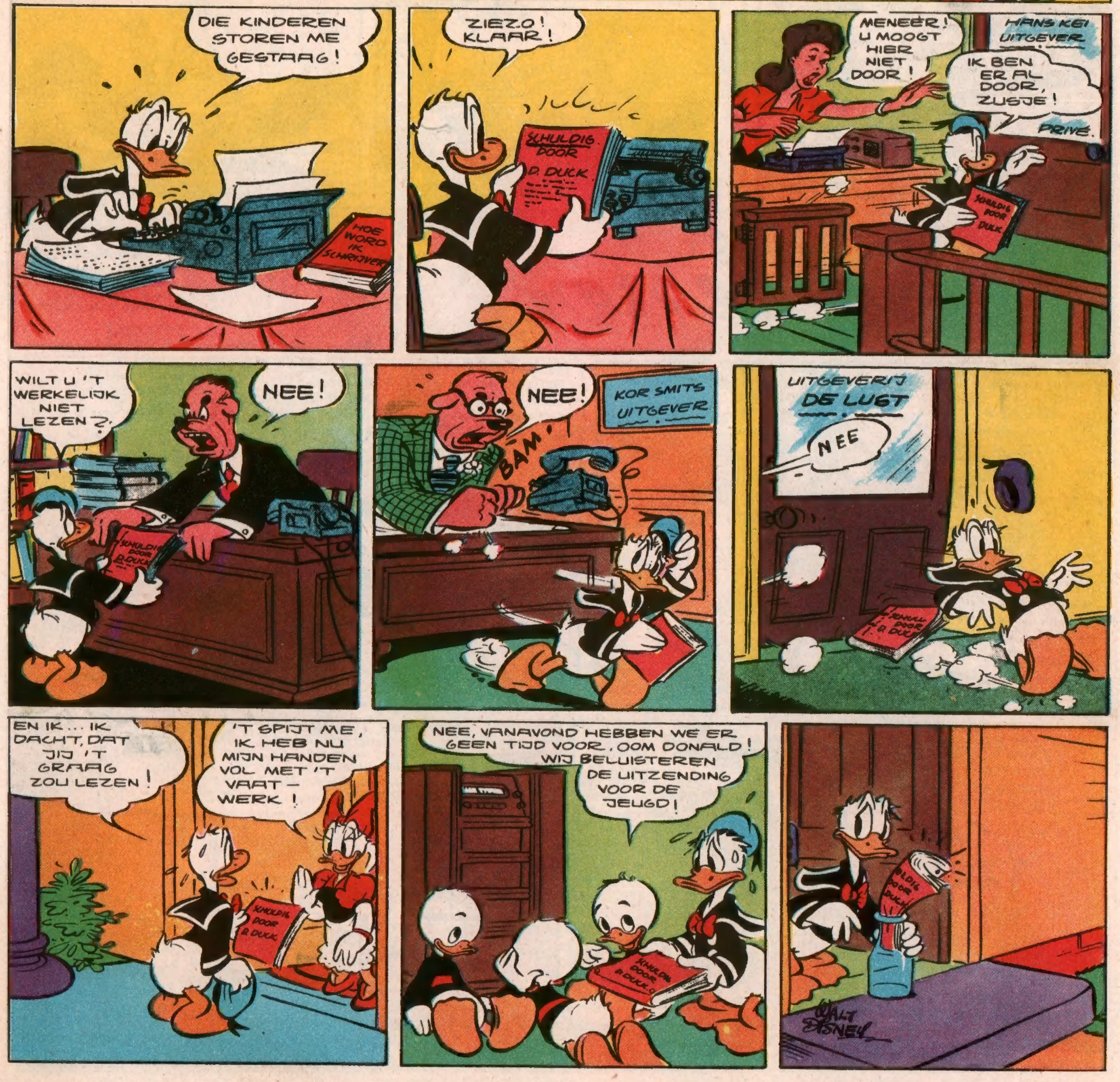

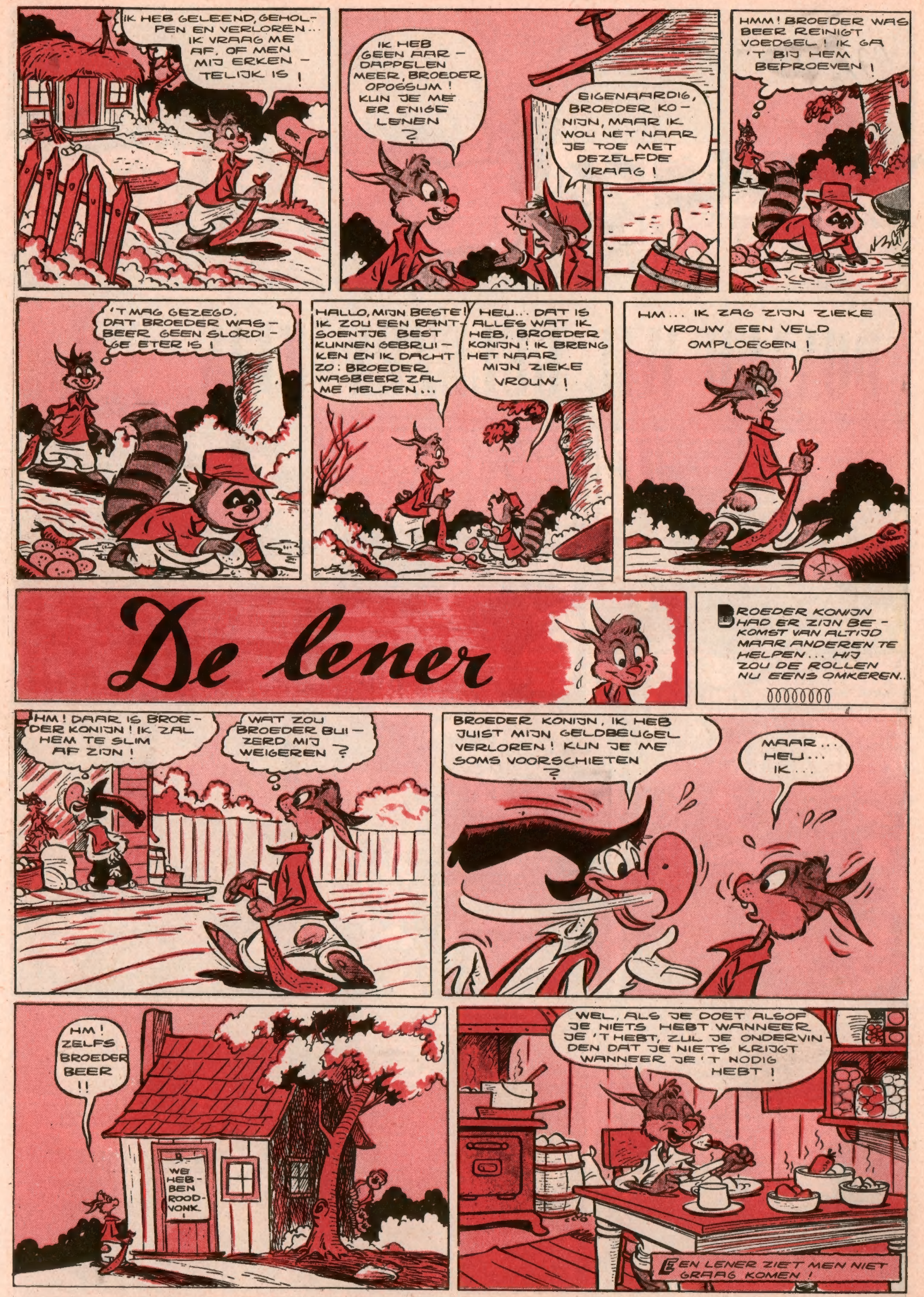

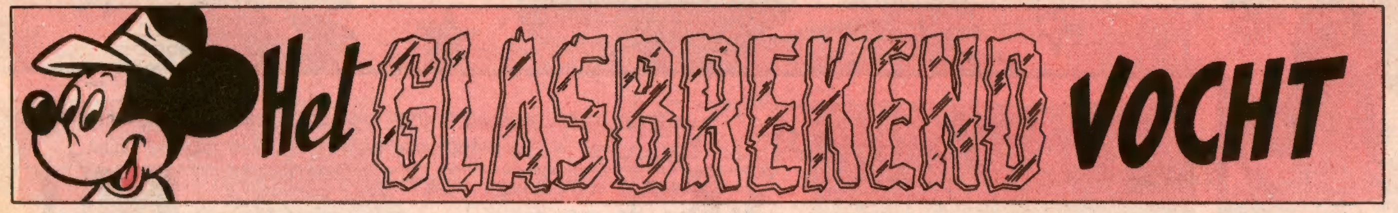

KORTE INHOUD

Een geheimzinnig geleerde heeft in Mickey's drank een preparaat gestort, dat de eigenschap bezit glas te breken wanneer men lacht. Mickey beleeft aldus zeer kwaadaardige avonturen. Twee onbekenden hebben onze vriend ontvoerd om hem als cirkusnummer uit te spelen. Mickey weigert echter te lachen. Intussen heeft kommissaris O'Hara een onderzoek ingesteld.

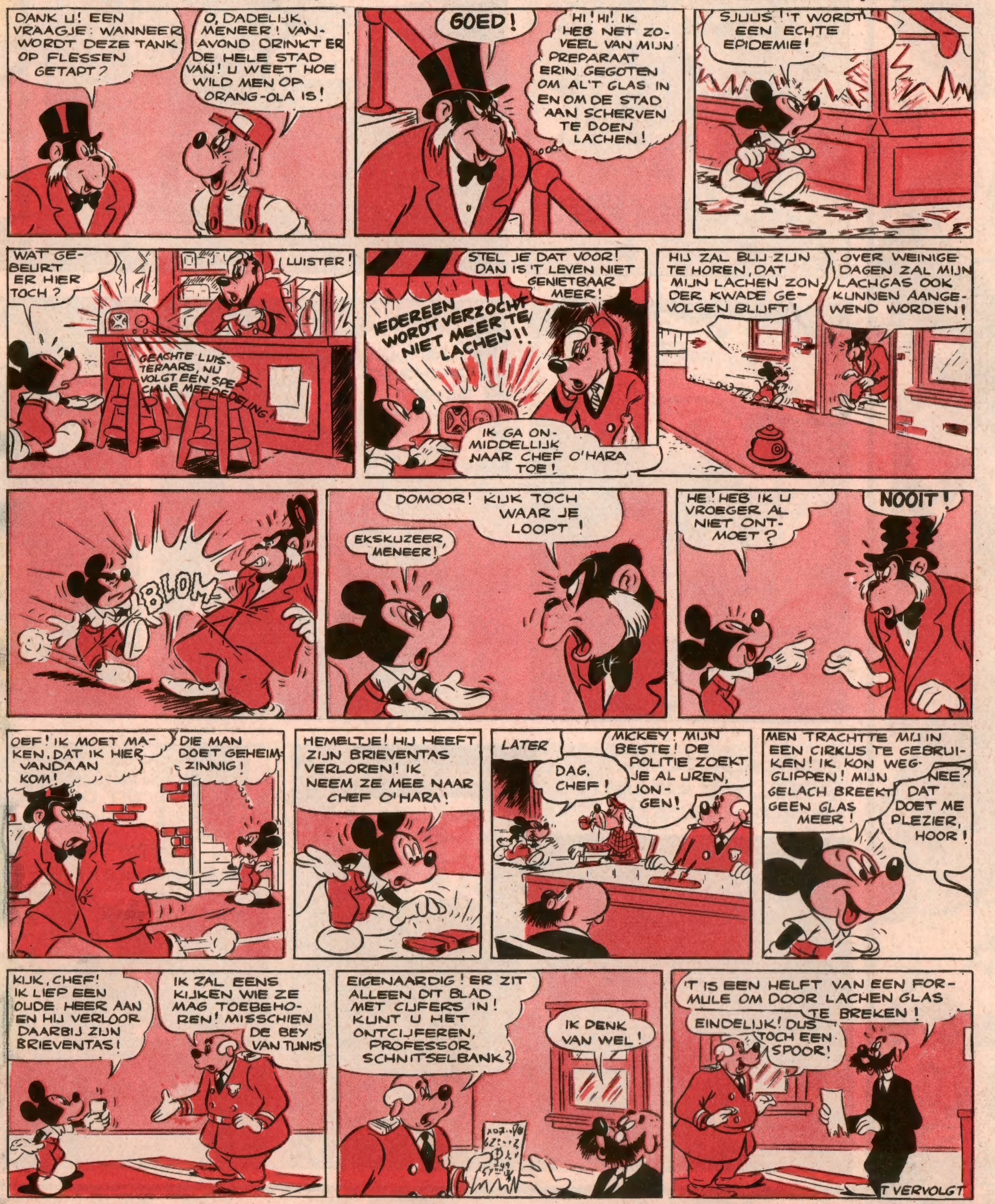

VOLGENDE DONDERDAG: **DE BOTSING BEZORGT EEN SPOOR!**

WALT DISNEY
De LADY en de Zwerver
ZWERVER ZOEKT DE VERDWENEN LADY VRUCHTELOOS ACHTER HOEKEN EN KANTEN...
ARM KINDJE! WAT IS ER TOCH MET HAAR GEBEURD?
LADY! LADY! LADY!
INTUSSEN SPEELT ZICH IN EEN SOMBER GEBOUWTJE EEN EIGENAARDIG TONEELTJE AF...
RIJ MAAR AN OSSEWÂ
RIJ MAAR AN...
SNUF!
HÉ! DACHSIE! SCHIET 'T WAT OP?
ZING DOOR! NOG ÉÉN STROFE EN WE KUNNEN ERUIT, MAATS!
ACH! HOU OP, JONGENS!
EEN DEUR KRAAKT OPEN... DE KENNEL WORDT DOODSTIL...
ZIEZO, VRIENDJE, HIER BEN JE THUIS...
ZOU JE DEN KEN! EEN DAMETJE UIT DE HOGE WERELD!
EEN JUFFERTJE VAN SUIKER EN HONIG!
TJONGE! MET EEN JUWEELTJE AAN!
WAAROM MOET JIJ OOK NOR ZITTEN, JUFFIE? LUISJES OVERGEZET, ZEG?
HO! HO! DIE IS GOED!
HA! HA! HA! HA! HA!
'T VERVOLGT.

De Geheimzinnige STAD

ZO BEGON HET :
Het radiostation van het vliegveld van Dakar heeft contact opgenomen met een tweeplaatsvliegtuig — L.C. 23 — dat boven de Sahara verdwaald is geraakt en een noodlanding moet maken. Het toestel heeft zijn positie niet kunnen opgeven.

TWEEDE HOOFDSTUK

Het hulpvliegtuig

— Kijk hier, Villars, sprak het hoofd van het vliegveld te Dakar tot een jonge piloot die zich met hem over een kaart van Noord-Afrika boog. Volgens onze berekeningen zouden Charlier en Piron verdwaald geraakt zijn in deze streek van de Sahara.

— Wat jammer ! zei Villars. Die plek is wel de droogste en de onherbergzaamste van geheel de woestijn.

— De minstbekende ook, voegde de officier eraan toe. Voor zover we weten ligt er geen enkele karavaanweg en ook geen oase. Dit uitgestrekte en verlaten plateau bevindt zich op een afstand van verscheidene karavaandagen van alle wateren. Zelfs de Moren vermeden deze dode streek. Al wie er zich waagde is er nooit van teruggekeerd. Wees dan maar voorzichtig !

— Waarom is die plek op de kaart zo slecht voorgesteld ? vroeg Villars. Bestaan er geen luchtfoto's van ?

— Geen enkele luchtlijn dwarst die streek en zal er ook nooit voorbijgaan. U weet ook wel, dat de luchtlijnen bij voorkeur boven de kuststreken lopen. Alleen maar noordwaarts gaan ze van west naar oost.

— Hebt u rekening gehouden met de windsnelheid bij hun afdrijving ?

— Natuurlijk ! Ook met hun eigen snelheid. Maar dat is nu eenmaal geen makkelijke taak, mijn beste.

— Ik vlieg erheen, sprak Villars vastbesloten, en breng ze hier, althans wanneer zij gaaf en gezond neergekomen zijn.

— Ga, mijn beste. Veel geluk !

Enkele ogenblikken later steeg de tweemotorige W. 8.5 van het vliegveld te Dakar op. Het was pas dag en de rijzige silhoeët van de controletoren tekende zich scherp af tegen de roze dageraadshemel. Met de W. 8.5 vlogen de jonge, kranige piloot Villars en zijn assistent, Dick Térante, die mecanicien en radiotelegrafist was, naar de plek waar de onfortuinlijke vliegeniers Charlier en Piron zouden gevallen zijn.

Zoals overeengekomen riep de W. 8.5 geregeld Dakar op. Het bericht was steeds hetzelfde : « Hallo, Dakar ! Hier W. 8.5. Alles wel aan boord. Ziehier onze positie... »

Tegen de avond verzekerde een laatste contactname Dakar omtrent het goede verloop van de vlucht : « Alles wel aan boord. Naderen de vermoedelijke plek. Niets te melden. Ziehier onze positie... »

Aan boord van het tweemotorige toestel overschouwden Villars en Dick geheel de streek. Telkens wanneer Dick niet bij de radio nodig was, bracht hij de kijker voor de ogen en speurde alle woestijnhoekjes af. De dorre streek werd hoe langer hoe bergachtiger. Er was echter nog geen spoor van de verdwaalden te bekennen.

Dick legde zijn kijker neer en zuchtte diep, toen een plotse uitroep van Villars zijn aandacht gaande maakte.

— Ziet u wat, chef ? vroeg de mecanicien.

— Nee ! was het antwoord. Wij zakken, mijn beste, dat is er ! En vraag me niet waarom, ik heb er geen verklaring voor. De motoren draaien nochtans vol.

Dick wierp een blik op de verschillende wijzerplaten, die de piloot alle onontbeerlijke elementen voor de nachtvlucht bezorgde : hoogmeter, kompas, druk en zo meer. Alle naalden trilden ongewoon onder de schutglazen en schommelden heen en weer, meestal op onbegrijpelijk hoge of lage getallen.

— Lieve help ! Wat gebeurt er toch ? riep Dick uit, met ogen als vraagtekens naar de piloot kijkend.

— Ik geloof, dat er ons net hetzelfde overkomt als wat Charlier en Piron hebben meegemaakt, antwoordde Villars. Onze instrumenten zijn de slag kwijt. Op het kompas kunnen we niet voortgaan en wij zakken langzaam alsof men ons toestel bij middel van een kabel naar omlaag haalde. Als aangetrokken door een magneet, had Charlier vóór zijn noodlanding gezegd, en dat gebeurt nu ook.

— Zullen we ons ook neer moeten zetten ? vroeg Dick.

— Ik geloof, dat er niets anders opzit, Dick, antwoordde Villars. Wij zakken voortdurend en wat ik ook doe, ons toestel gehoorzaamt niet. Dan maar liever onmiddellijk landen, op gevaar af stukken te maken.

— Op die bergen ? In volle nacht !

— Zie jij soms een andere oplossing ? Nee, he ? Dus... Tracht in verbinding te komen met Dakar, de tijd dringt...

Dick ging zitten en deed wat hem gevraagd was.

— Chef ! riep hij plots uit. De zender is defect !

— Zet je stevig vast, Dick, we gaan prinselijk geschud worden !

De W. 8.5 viel plots uit de donkere hemel naar het dodelijke plateau.

Ch.-L. SOUVELIER.
('t Vervolgt)

VOLGENDE WEEK :
Een nachtelijk bezoek

Het EILAND der VERSTENING

KORTE INHOUD

Ingevolge een S.O.S.-bericht van een schipbreukeling op een verlaten eiland varen Jeremias, Donald en zijn drie neefjes op redding uit. In dit eiland leeft een geleerde die, om niet gestoord te worden, een machine gebouwd heeft die verstenende stralen uitzendt. Maar de Zware Jongens hebben zich meester gemaakt van het toestel en eisen de kontaktsleutel van de motorboot van Jeremias.

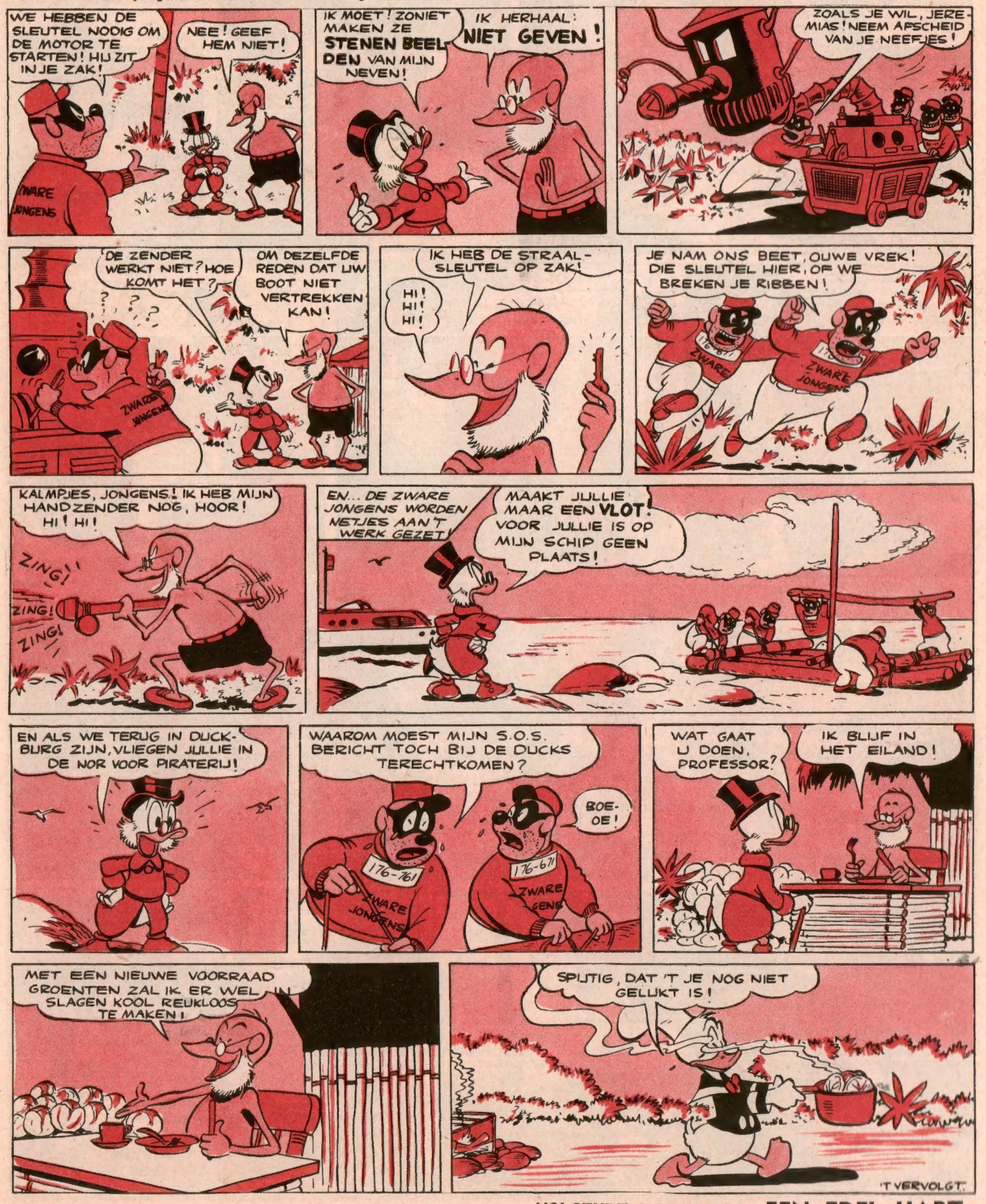

VOLGENDE DONDERDAG : **EEN EDEL HART**

Een kleine vergissing
IK GA KIJKEN, OF IK HOUT VIND VOOR HET VUUR, DINGO!
GOED! TOT STRAKS IN 'T KAMP!
O... WONDERBARE NATUUR... IK... HEU... NEE!?!
EEN MUSJE! WAARSCHIJNLIJK DOODGEVROZEN! ARM DIERTJE!
IN DEZE TIJD VAN 'T JAAR MOET JE OP-PASSEN!
WAT IS DAT?
EEN ARM MUSJE... IK VOND HET HALFVERSTE-VEN VAN KOUDE!
DAAR! DRINK DIT LEKKER OP!
WEET JE... DAT SOORT MUSSEN ZOU IK MAAR NIET VERTROUWEN!
?
OEI!
MEN ZOU ZEGGEN, DAT 'T EEN JONGE
... AREND IS!
NOORD AMERIKAANSE VOGELS KENMERKEN
LEESZAAL STILTE

Hoe Jack en Gus bij Oma Duck kwamen inwonen
KRIJG IK ASJEBLIEFT ENKELE VAN DIE HEER-LIJKRUIKENDE APPEL-FLAPPEN, OMA DUCK?
ALLE TIERE-LANTIJNEN!... JIJ DENKT ALLEEN MAAR AAN ETEN, GIJS!
O, NEE! MAAR SOMS KAN IK ER NIET AAN WEER-STAAN!
IK BEN DOL OP APPEL-FLAPPEN... VOORAL OP DE UWE, OMA!
HIER HEB JE ER TWEE... SCHEER JE WEG NU!
IK HEB NOOIT IN MIJN LEVEN ZO'N SLOKOP VAN EEN KNECHT GEZIEN!
JUMJUM! RUIK JE WAT IK RUIK, GUS-GUS?
ZUK! ZUK! APPEL-FLAPPEN!
DE REUK VAN DIE GODEN-SPIJS KOMT UIT DE BOER-DERIJ GINDS!
GAAN WE ER NAARTOE?
JAJA! WIJ MUI-ZEN ZIJN OVERAL THUIS EN LIEFST WAAR ER APPEL-FLAPPEN ZIJN!
TOMATEN
IK SMUL DEZE APPEL-FLAPPEN HIER LEKKER IN DE SCHADUW OP!
MMM! DAT ZAL SMAKEN! MMM!
ZIP
IK WED, DAT ZE OP DE TONG SMELTEN!
RAAR! ZE ZIJN AL GESMOLTEN EN IK HEB ZE NIET EENS GEPROEFD! HOOGST EIGENAARDIG!
OEI! DE ANDERE FLAP IS OOK GESMOL-TEN! VREEMD!
?
DE HOEPELS VAN DIE MUISJES GELEKEN ERG OP MIJN APPEL-FLAPPEN!

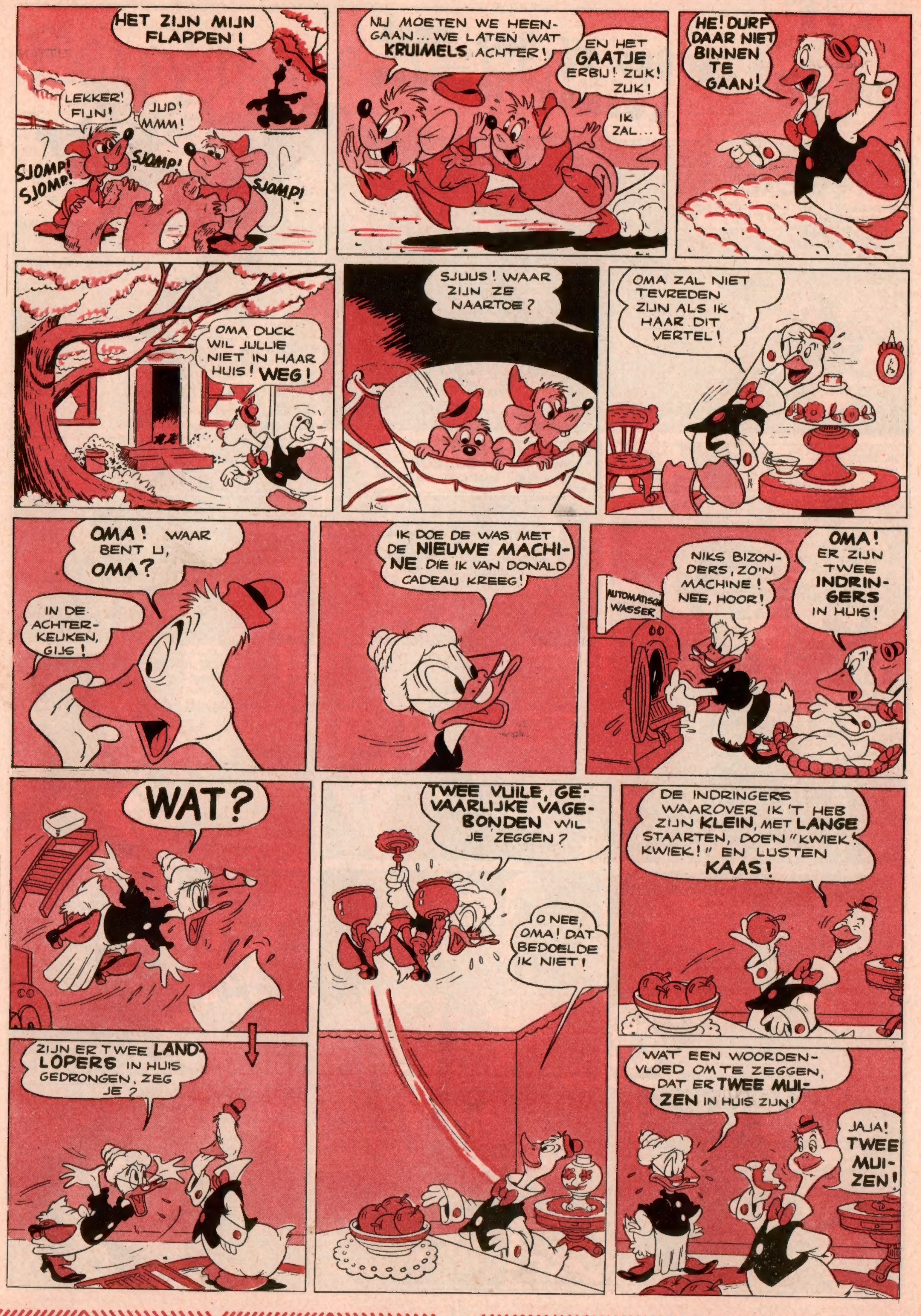

ons compleet verhaal

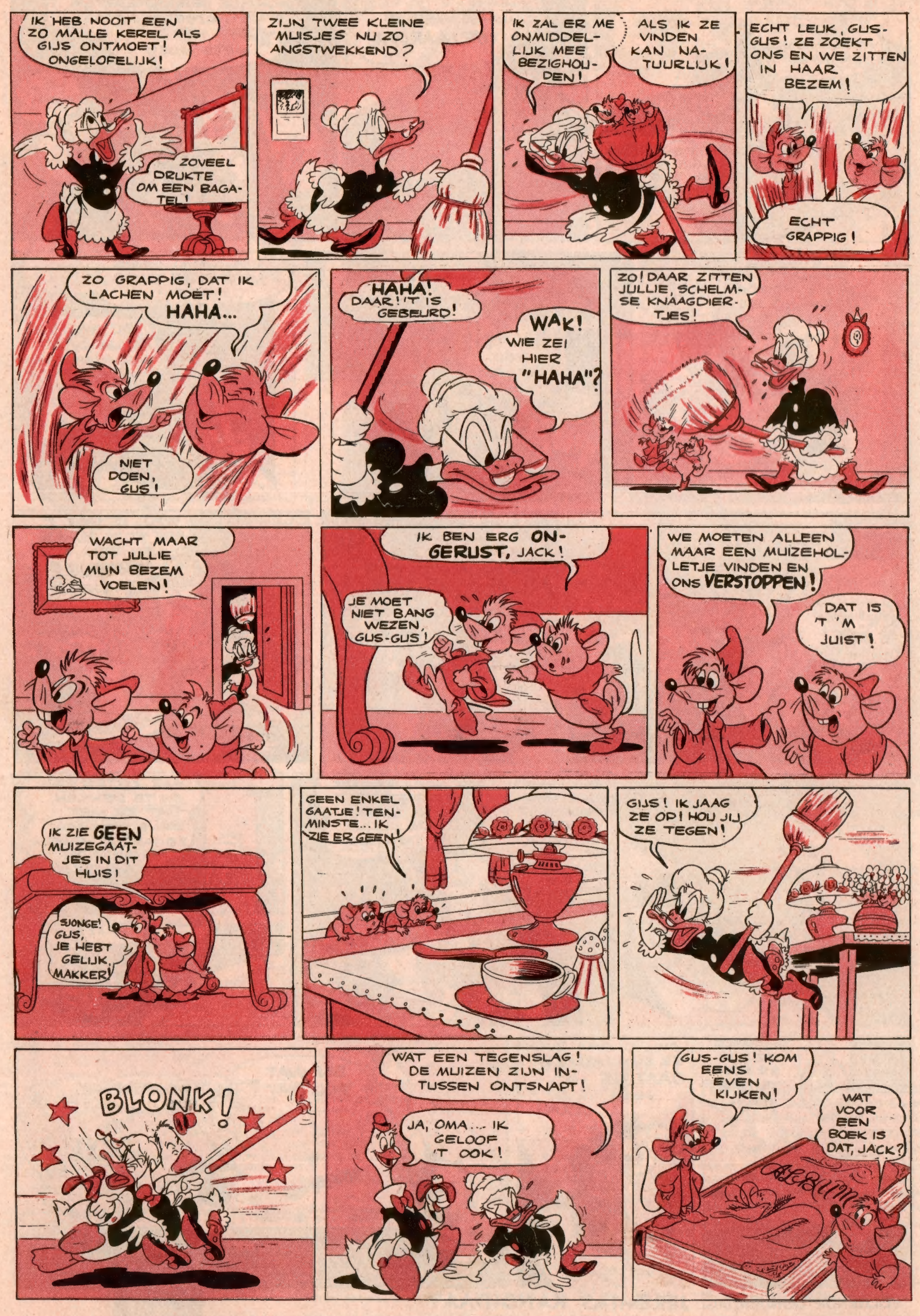

ons compleet verhaal

VOLGENDE DONDERDAG : **JEREMIAS KANDIDAAT**
en **PLUTO'S GEDAANTEVERWISSELINGEN**

PRETTIG NAAMFEEST !

19-4 : H. EMMA
20-4 : H. VICTOR
21-4 : H. ISAAK
22-4 : H. LEONIDIS
23-4 : H. JORIS
24-4 : H. GASTON
25-4 : H. MARCUS

MAGISCH VIERKANT

Horizontaal en vertikaal zijn gelijk, volgens nastaande omschrijvingen :

1. Zakvormig visnet door een ronde beugel (ring) opgehouden en aan een lange stok bevestigd. - 2. Naam van het schip waarmede, volgens de griekse mytologie, ongeveer 50 helden het Gulden Vlies gingen halen. - 3. Een der drie natuurgoden van het Vedisme, de oudste Indische godsdienst. - 4. Hertog van Nemours, Frans veldheer onder Lodeijk XII; versloeg de pauselijke en spaanse troepen in 1512 te Ravenna. Voornaam Gaston (graaf van ...).

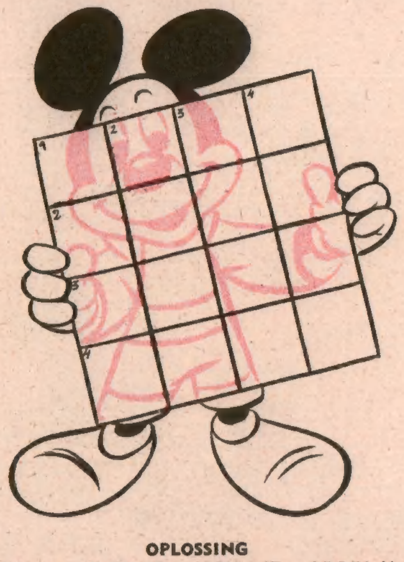

OPLOSSING

1. HAAF. - 2. ARGO. - 3. AGNI. - 4. FOIX.

☆ ZO IS HET LEVEN ☆

LACHEN is gezond

DE meester geeft tekenles. De jongens mogen iets naar willekeur tekenen. Wanneer de les voorbij is komt de meester eens rond kijken en ziet bij een van de jongens een blad geheel zwart gemaakt.

— Wel, wat betekent dat? vraagt de meester kwaad.

Het antwoord van de bengel luidt :

— Een negergevecht in het duister, meester.

(Hugaerts Liliane, Leuven)

★

EEN heer koopt in een winkel verscheidene waren en betaalt dan met een briefje van 100 frank.

— Maar dat biljet is vals ! Kijkt u maar, er staat niet eens een handtekening op !

— Och, als 't maar dat is, zegt de heer en haalt zijn vulpen te voorschijn.

(Thorez Sonnia, Rösrath)

★

MOEDER heeft een buurvrouw op bezoek.

BEZOEKSTER : Weet uw zoon al wat hij later worden zal ?

MOEDER : O ja ! Onderwijzer !

BEZOEKSTER : Waarom ?

MOEDER : Hij is dol op vakantie !

(Vanbroeckhoven Jozef, Willebroek)

★

EEN student trad de zaak van een brillenmaker binnen en vroeg :

— Kunt u ook vergrootglazen in mijn bril zetten, mijnheer ? De student op de bank vóór mij schrijft tegenwoordig toch zo geweldig klein !

(Thorez Sonnia, Rösrath)

★

TWEE kennissen wandelden door het park Plots zei de eerste :

— Wonderlijk zeg ! Die oude man daar is nu 104 jaar oud !

— Is dat zo wonderlijk ? riep de andere uit. Dat kan toch iedereen als hij de tijd heeft !

(Thorez Sonnia, Rösrath)

HET RIDDERDIPLOMA

Duizenden plakluiken van de vierde serie werden ingezonden en het verzenden van de vierde gravure en het Ridderdiploma aan onze trouwe clubleden vergt veel tijd. Dagelijks gaan honderde zendingen op de post, maar wij kunnen onmogelijk alleman in één keer bevredigen. We vragen dus in deze zaak het gebruikelijke Mickey-geduld !

DIT NUMMER WERD MET VERGUNNING VAN WALT DISNEY DOOR DE BELGISCHE STUDIO'S VERWEZENLIJKT, ALLE RECHTEN VOORBEHOUDEN.
COPYR. WALT DISNEY PRODUCTIONS 1956.

BEN JE REEDS LID VAN DE CLUB ?

MICKEY MAGAZINE
Het jeugdblad voor jongens en meisjes.
Uitgaven Pont-Levis.
Verantw. uitgever :
Fr. PRETE,
beheerder-afgevaardigde,
Hopstraat 47, Brussel.
Postch. : Nr 7539.34.

Mickey's Clubbon

Lidmaatschap van de Club is KOSTELOOS. Men zendt naam, juiste adres en geboortedatum op een briefkaart in. Enkele dagen later wordt de lidmaatschapskaart gezonden met alle nodige inlichtingen. De lidkaart heeft een detacheerbaar plakluik voor 26 te sparen vignetten (hoekjes van pagina 20). Aan de leden wordt aldus de gelegenheid hebben om de 6 maanden een kunstgravure als beloning te ontvangen. Eretitels worden bij diploma om het jaar toegekend : SCHILDKNAAP, RIDDER en COMMANDEUR IN DE MICKEYORDE.

KORTE INHOUD

Mickey en Eega Beeva zijn in vakantie in de Far West en hoewel nooit iemand van Terror City terugkeerde, rijden ze in de richting van deze beruchte stad. Het is snikheet en tot overmaat van ramp worden onze vrienden door onzichtbare schutters beschoten, met het resultaat dat hun waterzakken doorboord worden en hun kostbare inhoud verliezen.

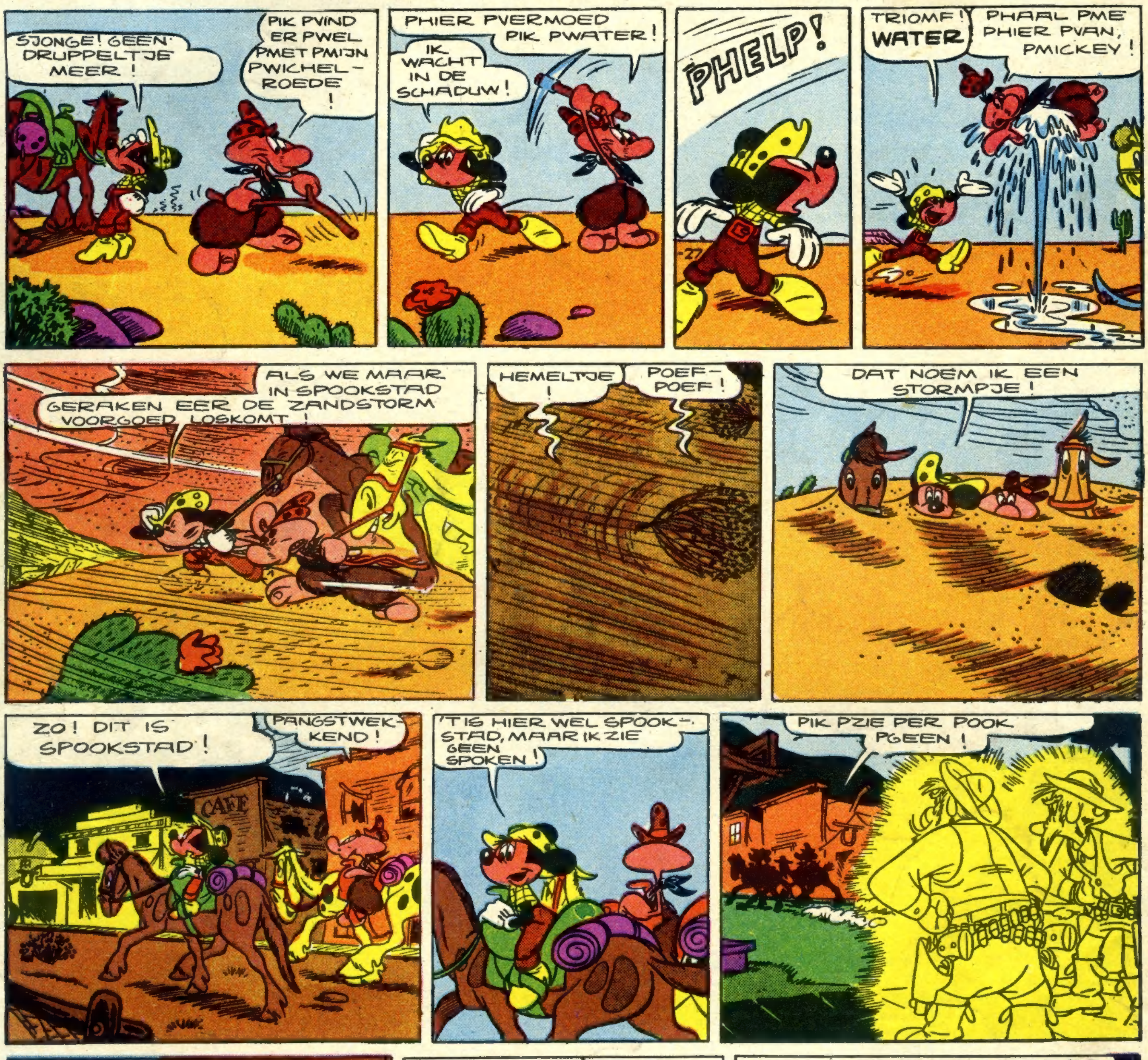

VOLGENDE DONDERDAG : **DE LAWAAIERIGE SPOKEN**

IN BELGIE GEDRUKT bij de N. V. Drukkerij voor Nijverheid en Financie, « IMIFI », Hopstraat 47, Brussel.